

Annie Langelaar

"De waarde van muziek laat zich niet beschrijven! Men moet haar beleven!"

Dit citaat uit "50 liedjes voor baby's en peuters" is typerend voor Annie Langelaar.

Annie Langelaar is van grote betekenis geweest voor de ontwikkeling van de muziekpedagogiek in Nederland en heeft aan de wieg gestaan van de belangrijkste veranderingsprocessen op dit terrein. Annie, geboren op zondag 8 juni 1913 en overleden op zondag 2 december 2001, had als dertienjarige al een droom: ze wilde in scholen aan kinderen muziek gaan geven. In die tijd was dat gewoon niet mogelijk.

In 1936 kwam ze in contact met DR. Willem Gehrels, die met behulp van de "Gehrels Methode" ervoor zorgde dat muziek als een volwaardig vak in het reguliere onderwijs werd opgenomen. Hij was voor haar een belangrijke inspirator. Toen in 1942 de eerste zomercursus voor de musici te Doorn werd gegeven was Annie een van de docenten. Dat bleef ze, negen jaar, continue. Vanaf 1944 gaf ze in de regio Rotterdam Gehrels cursussen. Ze was, in 1945, medeoprichter van de Gehrels Vereniging en nam mede zitting in het eerste bestuur. In de jaren daarna heeft ze in verschillende functies het vak "schoolmuziek" op de kaart gezet, o.a. als consulente van het Gehrels Instituut en als voorzitter van de Vereniging Leraren Schoolmuziek

Op het terrein van muziek voor het jonge kind heeft zij, zowel nationaal als internationaal, baanbrekend werk verricht. Veel kleuterleidsters zullen het standaardwerk van Annie Langelaar: "Muzikale Vorming in de kleuterschool" kennen. Na haar pensionering bleef ze actief en breidde haar werkterrein uit naar peuters en baby's. Sinds 1976 was zij een trouwe deelnemer aan de conferenties van de International Society of Music Education. Hieruit vloeide voort dat Annie medeoprichtster was van de ISME commissie "Early Childhood Music Education", die in 1984 haar eerste seminar organiseerde.

Ondertussen werd op haar initiatief werd in 1981, onder auspiciën van de Maatschappij tot Bevordering der Toonkunst, de Stichting Peuters en Muziek opgericht. Het werk in de praktijk zelf werd handen en voeten gegeven in de Werkgemeenschap, waaruit later de Vereniging Peuters en Muziek en uiteindelijk de Stichting Muziek op school is ontstaan. Annie ging zelf als muziekjuf de peuterspeelzaal in om ervaring op te doen. Zij verzamelde mensen om zich heen die meedachten en meewerkten om muziek een structurele plek te geven in het leven van jonge kinderen. Mede hierdoor kunnen nu duizenden baby's en peuters en hun ouders genieten van "Muziek op Schoot" cursussen.

De nationale en internationale waardering van haar werk blijkt uit de erelidmaatschappen van verschillende organisaties. (Maatschappij tot bevordering der Toonkunst, Vlaamse Vereniging Leraren Muzikale Opvoeding, Gehrels Vereniging, Vereniging Peuters en Muziek en van de Early Childhood Commission van de International Society for Music Education) In 1989 werd ze Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Annie heeft haar hele leven gespeeld, met klanken, met kinderen met liederen met ritmes, kortom met muziek. Dat maakte ze veel en graag. Ze kon improviseren als de beste. Ze genoot ook van anderen: van een peuter die in de peuterspeelzaal speelde met de klanken van een klankstaaf of van een student die een creatieve en goed onderbouwde muzikles gaf aan kinderen.

Annie's waarde voor het muziekonderwijs laat zich niet beschrijven.

Bibliografie:

- 50 kleuterliedjes (1951)
- Vorbereidend Muziekonderwijs (1953)
- Muzikale vorming op de kleuterschool (1967)
- Peuter en muziek. (1980)
- 50 liedjes voor baby en peuter (1985)